

بیانیه

یکصد و هفتمین سالگرد نسل کشی ارمنیان

امروز چهارم اردیبهشت ماه ۱۴۰۱ خورشیدی برابر با ۲۴ آوریل ۲۰۲۲ میلادی مصادف است با یکصد و هفتمین سالگرد واقعه #نسل_کشی_ارمنیان که به دست حکام وقت امپراتوری عثمانی در سال ۱۹۱۵ میلادی آغاز و تا سال ۱۹۲۳ میلادی ادامه یافت. رخدادی ضد بشری و جنایتکارانه که تحت لوای ایدئولوژی پان تُرکیسم، منجر به پاکسازی قومی و غصب سرزمین های باستانی ارمنیان گردید. دولت ترکیه علاوه بر این که دو سوم جمعیت دو میلیون و هشتصد هزار نفری ارمنیان را به کام مرگ فرستاد، توانست تمام اموال و دارایی های منقول و غیر منقول آنان را نیز غارت نموده و در نهایت ارمنستان غربی (شرق ترکیه کنونی) را از سکنه اصلی خود یعنی ارمنیان خالی نماید.

برادران و خواهران ایرانی از اولین ملت هایی بودند که با این رخداد آشنا شدند، زیرا مورخان، روشنفکران و شاهدان عینی ایرانی در آن زمان در مورد آن وقایع گزارشات فراوانی نوشتند و ایرانیان، نخستین ملتی بودند که با آغوش باز پذیرای بازماندگان حاصل از این نسل کشی شدند.

این جنایات با وجود مستندات انکار ناپذیر تاریخی، در زمان خود از سوی نهادهای بین المللی، نادیده انگاشته شد و مسببان اصلی آن به موقع و بصورت رسمی مجازات نشدند. این مسئله باعث گردید که ما بعدها شاهد تجاوز آشکار ترکیه به قبرس، سوریه، لیبی و عراق و در سال ۲۰۲۰ نیز به جمهوری آرتساخ باشیم که ترکیه بصورت مستقیم در آن جنگ نقش ایفا کرد و به عبارتی هدایتگر آن جنایات بود.

امروز در حالی که بیش از سی کشور از جمله آلمان یعنی متحد وقت ترکیه وقوع آن جنایات را تأیید و آن را نسل کشی خوانده اند، ترکیه به عنوان وارث حقوقی و سیاسی امپراتوری عثمانی کماکان بر طبل انکار کوبیده و نه تنها مسئولیت این جنایات را بر عهده نمی گیرد، بلکه از ضعف ایجاد شده پیرامون ارمنستان و ملت ارمنی استفاده کرده و با استفاده از ایده دروغین روند عادی سازی روابط، در راه انکار و به فراموشی سپردن نسل کشی ارمنیان قدم برمی دارد. ترکیه از سوی دیگر از طریق تحریک جمهوری آذربایجان، مردم بی دفاع جمهوری آرتساخ را تحت فشار قرار داده، تا این بار نیز همانند سال ۱۹۱۵ میلادی مردم ارمنی مجبور به کوچ اجباری و مهاجرت از سرزمین های آبا و اجدادی خود شوند.

گذشته از موارد یاد شده، حمایت های علنی ترکیه از گروه های تروریستی در عراق و سوریه و حمایت از گروه های نئونازی در اروپای شرقی و از همه مهمتر تحریک و ترویج مسائل قومی در منطقه، نمونه هایی بارز از سیاست هایی است که تحت لوای ایدئولوژی پان تُرکیسم یا نوعثمانی گری ادامه دارد و متأسفانه این بار نیز جامعه متمدن بین الملل چشمان خود را بر آن بسته است.

امروز و در یکصد و هفتمین سالگرد این واقعه، ملت ارمنی در اقصی نقاط جهان از نهادهای بین المللی و کشورها می خواهند که از طریق مجاری قانونی و حقوقی، فشار بر دولت ترکیه را افزایش داده تا این کشور دست از تحریف تاریخ برداشته، با تاریخ خود رو به رو شده، عذرخواهی نماید و ضمن گرامیداشت یاد و خاطره قربانیان، سرزمین های باستانی ارمنستان غربی را به صاحبان اصلی خود بازگردانده و طبق موازین حقوق بین الملل به بازماندگان غرامت بپردازد. باشد که یاد آوری این جنایات و پیامدهای اندوه بار آن، جامعه بین الملل را به وظیفه خطیر خود آگاه ساخته و مانع از تکرار چنین اقداماتی گردد.

هیئت برگزار کننده یکصد و هفتمین

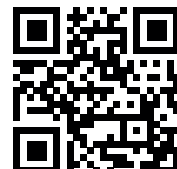
سالگرد نسل کشی ارمنیان

منتخب شورای خلیفه گری آرامنه تهران

چهارم اردیبهشت ۱۴۰۱

مشارکت در کارزار و
حمایت معنوی

درباره نسل کشی ارمنیان
بیشتر بخوانید / منابع